

HOTĂRÂREA CURȚII
DIN 11 MARTIE 1980*

Pasquale Foglia
împotriva Mariella Novello
[cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de către Pretore din Bra
(Italia)]

„Regimul fiscal al vinurilor licoroase”

Cauza 104/79

În cauza 104/79

având ca obiect o cerere adresată Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE de către Pretore din Bra de pronunțare, în litigiul pendinte în fața instanței menționate, între

Pasquale Foglia, din Santa Vittoria d'Alba,

și

Mariella Novello, din Magliano Alfieri,

a unei hotărâri preliminare privind interpretarea articolelor 92 și 95 din Tratatul CEE

CURTEA,

compusă din domnul H. Kutscher, președinte, domnii A. O’Keeffe și A. Touffait, președinți de cameră, domnii J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, Mackenzie Stuart, G. Bosco, T. Koopmans și O. Due, judecători,

avocat general: domnul J.-P. Warner

grefier: domnul A. Van Houtte

pronunță prezenta

HOTĂRÂRE

1. Prin Ordonanța din 6 iunie 1979, primită la Curte la 29 iunie 1979, Pretore din Bra a adresat, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, cinci întrebări privind interpretarea articolelor 92, 95 și 177 din tratat.

2. Litigiul în fața Pretore vizează cheltuielile de expediere pretinse de reclamant, domnul Foglia, comerciant de vinuri cu sediul secundar în Santa Vittoria d'Alba, în provincia Cuneo, Piemonte, Italia, pentru expedierea la Menton, în Franța, a câtorva lăzi de vinuri licoroase italiene pe care le-a vândut pârâtei, doamna Novello.

* Limba de procedură: italiana.

3 Rezultă din dosar că în contractul de vânzare dintre Foglia și Novello se stipula că eventualele impuneri din partea autorităților italiene sau franceze, contrare regimului liberei circulații a mărfurilor între cele două state, sau cel puțin nedatorate, nu pot fi suportate de Novello. Foglia a inclus o clauză similară în contractul încheiat cu întreprinderea Danzas pe care a însărcinat-o cu transportul lăzilor de vinuri licoroase la Menton; această clauză prevedea ca impunerile ilegale sau necuvenite să nu fie suportate de Foglia.

4 Ordonanța de trimitere constată că obiectul litigiului se limitează doar la suma plătită cu titlu de taxe pe consum cu ocazia introducerii vinurilor licoroase pe teritoriul francez. Rezultă din dosar și din dezbaterile în fața Curții de Justiție, că aceste taxe pe consum au fost plătite administrației franceze de către Danzas, fără proteste sau reclamații; nota de plată pentru expediere, pe care Danzas i-a trimis-o lui Foglia și pe care acesta a achitat-o, includea valoarea acestor taxe; Novello a refuzat rambursarea acestei ultime sume către Foglia, invocând clauza convenită în mod expres în contractul de vânzare cu privire la impunerile ilegale sau necuvenite.

5 Modalitățile de apărare prezentate de Novello au fost înțelese de Pretore în sensul că acestea contestă validitatea legislației franceze privind taxele pe consum aplicate vinurilor licoroase în raport cu articolul 95 din Tratatul CEE.

6 Atitudinea domnului Foglia pe parcursul procedurii în fața Pretore poate fi calificată drept neutră. De fapt, Foglia a susținut faptul că, în niciun caz, nu poate suporta valoarea corespunzătoare taxelor pe consum franceze, deoarece, în cazul în care aceste taxe au fost percepute în mod legal, acestea trebuie suportate de Novello, în timp ce ele trebuie suportate de Danzas în cazul în care sunt ilegale.

7 Acest punct de vedere l-a determinat pe domnul Foglia să solicite instanței naționale extinderea procedurii și citarea întreprinderii Danzas, ca terț interesat în litigiu. Cu toate acestea, instanța a considerat că, înainte de a se putea pronunța cu privire la cerere, trebuia soluționată chestiunea conformității sau neconformității cu dispozițiile Tratatului CEE a percepției taxelor pe consum plătite de Danzas.

8 Părțile în acțiunea principală au prezentat Pretore o serie de documente, care i-au permis acesteia să examineze legislația franceză în materie de impozitare a vinurilor licoroase și a altor produse similare. Instanța a concluzionat că această legislație se caracterizează printr-o „gravă discriminare” în detrimentul vinurilor licoroase și al vinurilor naturale italiene cu conținut ridicat de alcool prin intermediul unui regim special acordat vinurilor licoroase franceze denumite „vinuri dulci naturale” și al unor preferințe fiscale acordate anumitor vinuri naturale franceze cu un conținut ridicat de alcool și care poartă o denumire de origine. Instanța a formulat întrebările pe care le-a adresat Curții pe baza acestei concluzii.

9 În observațiile scrise prezentate Curții, cele două părți în acțiunea principală au descris în mod esențial identic discriminările fiscale care caracterizează legislația franceză în materie de impozitare a vinurilor licoroase; cele două părți consideră că această legislație este incompatibilă cu dreptul comunitar. Pe parcursul procedurii orale în fața Curții, Foglia a precizat că prezența sa în cadrul procedurii în fața Curții se explică prin interesul întreprinderii sale, cu titlu individual, ca întreprindere care aparține unei anumite categorii de operatori economici italieni, pentru soluționarea problemelor juridice invocate de litigiu.

10 Rezultă astfel că părțile în acțiunea principală vizează obținerea unei condamnări a regimului fiscal francez al vinurilor licoroase prin intermediul unei proceduri în fața unei instanțe italiene între două părți private care sunt de acord cu privire la rezultatul care trebuie atins și care au inclus o clauză în contractul lor cu scopul de a determina instanța italiană să se pronunțe cu privire la acest aspect. Caracterul artificial al acestei construcții este cu atât mai evident cu cât căile de atac inițiate de dreptul francez împotriva impunerii taxelor pe consum nu au fost folosite de întreprinderea Danzas, care, cu toate acestea, avea tot interesul să facă acest lucru, având în vedere clauza contractuală prin care și aceasta era obligată și, în plus, Foglia a plătit nota acestei întreprinderi, care includea o sumă plătită în temeiul acestei taxe, fără a protesta.

11 Competența încredințată Curții de Justiție prin articolul 177 din tratat constă în a oferi oricărei instanțe a Comunității elementele de interpretare a dreptului comunitar care îi sunt necesare pentru soluționarea litigiilor reale care îi sunt prezentate. În cazul în care, prin intermediul unor aranjamente de tipul celor descrise anterior, Curtea ar fi obligată să se pronunțe, aceasta ar aduce atingere sistemului ansamblului căilor de atac jurisdicționale de care dispun persoanele de drept privat pentru a se proteja împotriva aplicării legilor fiscale care sunt contrare dispozițiilor tratatului.

12 Rezultă că întrebările adresate de instanța națională, ținând seama de situația în speță, nu se încadrează în misiunea jurisdicțională care îi revine Curții de Justiție în conformitate cu articolul 177 din tratat.

13 Prin urmare, Curtea de Justiție nu are competența de a se pronunța cu privire la întrebările adresate de instanța națională.

Cu privire la cheltuielile de judecată

14 Cheltuielile efectuate de către Guvernul Republicii Franceze și de către Comisia Comunităților Europene, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări. Procedura are, în raport cu părțile în acțiunea principală, un caracter incidental față de procedura în fața instanței naționale, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată.

Pentru aceste motive,

CURTEA,

pronunțându-se cu privire la întrebările care i-au fost adresate de către Pretore din Bra, prin Ordonanța din 6 iunie 1979, declară:

Curtea de Justiție nu are competența de a se pronunța cu privire la întrebările adresate de instanța națională.

Kutscher	O'Keeffe	Touffait	Mertens de Wilmars	Pescatore
Mackenzie Stuart	Bosco	Koopmans	Due	

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 11 martie 1980.

Grefier

Președinte

